ИНСОН ХУҚУҚЛАРИ УМУМЖАХОН ДЕКЛАРАЦИЯСИ

1948 йил, 10 декабрда Бирлашган Миллатлар Ташкилоти Бош Ассамблеясининг 217 A (III) кўрсатмаси орқали қабул қилинган ва эълон қилинган.

Преамбула

Инсон оиласи барча аъзоларига хос бўлган қадр-қиммат хамда уларнинг тенг ва ажралмас хуқуқларини тан олиш эркинлик, адолат ва ялпи тинчликнинг асоси бўлишини эътиборга олиб.

Инсон хуқуқларини менсимаслик ва оёқ-ости қилиш одамзод виждонини ўртаётган ваҳшийларча қилмишларга олиб келганини ҳамда кишилар сўз ва маслак эркинлиги соҳиби бўлиб, қўрқув ва муҳтожликдан ҳоли бўлиб яшайдиган дунёни бунёд этиш одамларнинг нуфузли интилиши, деб эълон қилинганлигини эътиборга олиб,

Инсон сўнгги чора сифатида зулм ва истибдодга қарши исён қилиб бош кўтаришга мажбур бўлмаслигининг олдини олиш мақсадида инсон хукуқларни қонун изми билан муҳофаза этилиши зарурлигини эътиборга олиб,

Халқлар ўртасида дўстона муносабатларни ривожлантиришга кўмаклашиш зарурлигини эътиборга олиб,

Бирлашган Миллатларнинг халклари Уставда инсоннинг асосий хукукларни, қадр-қиммати ва инсон шахснинг беназирлигига ҳамда эркаклар ва аёлларнинг тенг ҳуқуклигига ўз ишончларини тасдиклаганликларни ҳамда катта ҳуқуқ билан ижтимоий тараққиёт ва турмуш шароитини яхшилашга ёрдам беришга қарор қилганликларни эътиборга олиб,

Аъзо бўлган давлатлар Бирлашган Миллатлар Ташкилоти билан ҳамкорликда инсон ҳуқуқлари ва асосий эркинликларни ялпи ҳурмат қилиш ва риоя этишга ёрдамлашиш мажбуриятини олганликларни эътиборга олиб,

Ушбу хукуқлар ва эркинликлар тусини ялписига тушуниб олиш мазкур мажбуриятни тўла-тўкис бажарилиши учун жуда катта ахамиятга эга бўлади.

Бош Ассамблея

Инсон хуқуқлари мазкур умумжахон декларациясини барча халқлар ва барча давлатлар бажаришига интилиши лозим бўлган вазифа сифатида эълон қилар экан, бундан муддао шуки, ҳар бир инсон ва жамиятнинг ҳар бир ташкилоти ҳамиша ана шу декларацияни назарда тутиб маърифат ва илм йўли билан ушбу ҳуқуқлар ва эркинликларнинг ҳурмат қилинишига ёрдам беришга интилишлари ҳамда миллий ва ҳалқаро тараққийпарвар тадбирла йўли билан ҳам, ушбу ҳуқуқлар ва эркинликларнинг Ташкилотга аъзо бўлган давлатлар ҳалқлари ўртасида ва мазкур давлатларнинг юрисдикциясидаги ҳудудларда яшаётган ҳалқлар ўртасида ялписига ва самарали тан олинишига керак.

1-модда

Барча одамлар эркин, қадр-қиммат ва ҳуқуқларда тенг бўлиб туғиладилар. Улар ақл ва виждон соҳибидирлар ва бир-бирларига биродарларча муомала қилишлари зарур.

2-модда

Хар бир инсон, бирор бир айирмачиликсиз, ирқи, терисининг ранги, жинси, тили, дини, сиёсий эътиқоди ёки бошқа эътиқодларидан, миллий ёки ижтимоий келиб чиқишидан, мулкий аҳволи, қайси табақага мансублиги ва бошқа ҳолатларидан қатъи назар, мазкур Декларацияда эълон қилинган барча ҳуқуқлар ва эркинликлар соҳиби булиши керак.

Бундан ташқари, инсон мансуб бўлган мамлакат ёки худуднинг сиёсий, хуқуқий ёки халқаро мақомидан қатъи назар, ушбу худуд мустақилми, васийликдами, ўзини ўзи бошқарадими, ёки мустақиллиги бирор бир тарзда чекланганми, бундан қатъи назар сира айирмачилик бўлмаслиги керак.

3-модда

Хар бир инсон яшаш, эркинлик ва шахсий дахлсизлик хуқуқига эгадир.

4-модда

Хеч ким қулликда ёки қарамликда сақланиши мумкин эмас; қуллик ва қул савдосининг барча турлари тақиқланади.

5-модда

Хеч ким азоб-уқубатга ёки вахшийларча, инсонликка иснод бўлган ёки қадр-қимматни хўрлайдиган муомала ва жазога мустахиқ бўлмаслиги керак.

6-модда

Қар бир инсон, қаерда бўлишидан қатъи назар, ўзининг ҳуқуқ субъекти сифатида тан олиниши ҳуқуқига эгадир.

7-модда

Барча одамлар қонун олдида тенгдир ва, сира айирмачиликсиз, қонун томонидан баббаравар муҳофаза этилиши ҳуқуқига эгадир. Барча одамлар мазкур Декларацияни бузадиган ҳар қандай камситишидан тенг муҳофаза қилиниш ҳуқуқига ва ана шундай камситишга гиж-гижлашдан тенг муҳофаза қилиниш ҳуқуқига эгадирлар.

8-модда

 Хар бир инсон, мабодо унинг конституция ёки қонун бериб қўйган асосий ҳуқуқлари бузилгудек бўлса, нуфузли миллий суд томонидан ўз ҳуқуқларининг самарали тарзда тикланиши ҳуқуқига эгадир.

9-модда

Қеч ким ўзбошимчалик билан қамалиши, ушланиши ёки қувғин қилиниши мумкин эмас.

10-модда

 Хар бир инсон, унинг хукуклари ва бурчларини белгилаш ва унга куйилган жиноий айбнинг нечоғлиги асосланганлигини аниклаш учун, батамом тенглик

 асосида, уз иши ошкора, адолатнинг барча талабларига риоя этилиб, мустақил ва холис суд томонидан куриб чикилиши хукукига эгадир.

11-модда

Жиноят содир этишда айбланаётган ҳар бир инсонга ҳимоя учун барча имкониятлар яратиб берилиб, суд мажлисида ошкора тартибда қонуний йўл билан унинг айбдорлиги аниқланмагунча, беайб деб ҳисобланиш ҳуқуқига эгадир.

Хеч ким, бирор бир хатти-ҳаракат ёки фаолиятсизлик содир этилган вақтда, булар миллий қонунлар ёки халқаро ҳуқуққа кўра ўша пайтда жиноят деб топилмаган бўлса, шу жиноятни содир этганликлари асосида ҳукм қилинишлари мумкин эмас. Шунингдек, жиноят содир этилган вақтда қўлланиши мумкин бўлган жазога нисбатан оғирроқ бир жазо қўлланиши ҳам мумкин эмас.

12-модда

Хеч ким инсоннинг шахсий ёки оилавий ҳаётига ўзбошимчалик билан аралашиши, инсоннинг уй-жойи дахлсизлигига, унинг хатларидаги сирларга ёки орномуси ва шаънига ўзбошимчалик билан тажовуз ҳилиши мумкин эмас. Ҳар бир инсон ана шундай аралашиш ёки ана шундай тажовуздан ҳонун йўли билан ҳимоя ҳуҳуҳига эгадир.

13-модда

Хар бир инсон хар бир давлат худудида эркин юриш ва ўзига истиқомат жойи танлаш хуқуқига эгадир.

Қар бир инсон ҳар қандай мамлакатдан, шу жумладан ўз мамлакатидан чиқиб кетиш ва ўз мамлакатига қайтиб келиш ҳуқуқига эгадир.

14-модда

Қар бир инсон таъқибдан бошқа мамлакатларда бошпана излаш ва бу бошпанадан фойдаланиш хуқуқига эгадир.

Мабодо, аслида сиёсатга дахлдор бўлмаган жиноят ёки Бирлашган Миллатлар Ташкилоти мақсадлари ва принципларига зид бўлган хатти-ҳаракат содир этилиши асосида жиноят юзага келса бу хуқуқдан фойдаланиш мумкин эмас.

15-модда

Ҳар бир инсоннинг фуқаролик ҳуқуқи бор.

Қеч ким ўзбошимчалик билан ўз фуқаролигини ўзгартириш ҳуқуқидан маҳрум этилиши мумкин эмас.

16-модда

Балоғатга етган эркаклар ва аёллар, ирқи, миллати ёки динига қараб бирор бир чеклашсиз никоҳдан ўтиш ва оила қуриш ҳуқуқига эгадирлар. Улар никоҳдан ўтаётганида ҳам, никоҳда бўлган вақтида ҳам ва никоҳ бекор қилинаётганида ҳам бир ҳуқуқлардан фойдаланадилар.

Никох, никохдан ўтаётган иккала томоннинг хохиши ва батамом розилиги билангина тузилиши мумкин.

Оила жамиятнинг табиий ва асосий хужайрасидир ва у жамият, давлат томонидан мухофаза этилиши хукукига эгадир.

17-модда

Қар бир инсон якка ўзи ёки бошқалар билан биргаликда мулкка эгалик қилиш хуқуқи сохибидир.

Қеч ким ўзбошимчалик билан ўз мулкидан махрум қилиниши мумкин эмас.

18-модда

Хар бир инсон фикр, виждон ва дин эркинлиги хуқуқига эгадир; бу хуқуқ ўз дини ёки маслагини ўзгартириш эркини, ўз дини ёки маслагига якка тартибда ёки бошқалар билан биргаликда, таълимот, тоат-ибодатда хамда диний расм-русумлар ва бошқа шунга ўхшаш маросимларни адо этишда халойиқ билан биргаликда ёки хусусий тарзда эътиқод эркинлигини қамраб олади.

19-модда

Хар бир инсон маслак эркинлигига ва буларни эркин ифодалаш хуқуқига эгадир; ушбу хуқуқ ҳеч бир халалсиз ўз маслакларига риоя этиш эркинлигини ва ахборот ва ғояларни ҳар қандай воситалар билан ҳамда давлат чегараларидан мустақил тарзда қидириш, олиш ва тарқатиш эркини қамраб олади.

20-модда

Қар бир инсон осойишта йиғилишлар ва уюшмалар ўтказиш (тузиш) ҳуқуқига эгадир.

Хеч ким бирор бир уюшмага мажбуран киритилиш мумкин эмас.

21-модда

Қар бир инсон бевосита ёки эркинлик билан сайланган вакиллари воситада ўз мамлакатини бошқаришда иштирок этиш хуқуқига эгадир.

Қар бир инсон ўз мамлакатида давлат хизматига киришда тенг хуқуқига эгадир.

Халқ иродаси хукумат хокимиятининг негизи бўлмоғи лозим; бу ирода вақти-вақти билан бўладиган ва сохталаштирилмаган сайловда ўз аксини топиши, ушбу сайлов ялпи ва тенг сайлов хукуқига кўра, яширин овоз бериш йўли билан ёки овоз бериш эркинлиги таъминлайдиган бошқа тенгма-тенг шакллар воситасида ўтказилиш керак.

22-модда

Жамият аъзоси сифатида ҳар бир инсон миллий куч-ғайратлар сарфлаш ва халқаро ҳамкорлик воситасида ҳамда ҳар бир давлатнинг тузими ва ресурсларига биноан ижтимоий таъминот ҳуқуқига, унинг қадр-қимматини сақлаб туриш ва шахсини эркин камолга етказиш ҳуқуқига эгадир.

23-модда

Хар бир инсон меҳнат қилиш, ишни ўз эрки билан танлаб олиш, меҳнатнинг адолатли ва қулай шароитлари бўлиши ва ишсизликдан муҳофаза этилиш ҳуқуқига эгадир.

Қар бир инсон, бирор бир камситишсиз тенг меҳнатга тенг ҳақ олиш ҳуқуқига эгадир.

Хар бир ишлаётган одам, унинг ўзи ва оиласи учун муносиб яшашни таъминлайдиган адолатли ва қониқарли даромад олиш, зарур бўлган холларда ижтимоий таъминотнинг бошқа воситалари билан тўлдириладиган даромад олиш хуқуқига эгадир.

Хар бир инсон, касб иттифоқлари тузиш ва ўз манфаатларини химоя қилиш учун касб иттифоқларига кириш хукуқига эгадир.

24-модда

Хар бир инсон дам олиш ва буш вакт хукукига. жумладан иш вактини окилона кискартириш хамда хак туланадиган даврий таътил олиш хукукига эгадир.

25-модда

Хар бир инсон ўзи ва оиласининг сихат-саломатлигини ва фаровонлигини асраш учун зарур бўлган турмуш даражасига, шу жумладан озиқ-овқат, либос, уй-жой, тиббий қаров ва зарур ижтимоий хизмат хукуқига ҳамда ишсиз қолганида, бетоблигида, ногиронлигида, бева бўлиб қолганида, қариганида ёки ўзига боғлик бўлмаган ҳолатларга кўра тирикчилик учун маблағи бўлмай қолганида таъминланиш ҳуқуқига эгадир.

Оналик ва болалик алохида васийлик ва ёрдам хуқуқини беради. Никохда туриб туғилган ва никохсиз туғилган барча болалар бир хил ижтимоий мухофазадан бахраманд бўлишлари керак.

26-модда

Хар бир инсон билим олиш хуқуқига эгадир. Таълим кам деганда бошланғич ва умумий таълим текин бўлиши керак. Бошланғич таълим мажбурий бўлиши лозим. Техникавий ва хунар таълими барчага муҳайё этилиши, олий таълим эса ҳар бир одамнинг қобилияти асосида барча учун бир хил муҳайё этилиши керак.

Таълим инсон шахсининг баркамоллигига ҳамда инсон ҳуқуқлари ва асосий эркинликларига ҳурматнинг ортиб бораверишига ҳаратилиши лозим. Таълим барча ҳалқлар, ирқий ва диний гуруҳлар ўртасидаги ҳамжиҳатликка, сабр-бардошга ва дўстликка кўмаклашиши ҳамда Бирлашган Миллатлар Ташкилотнинг тинчликни сақлаш борасидаги фаолиятига ёрдамлашиши керак.

Ота-оналар ёш болалари учун таълим турини танлаб олишда нуфузли хукуққа эгадирлар.

27-модда

Хар бир инсон жамиятнинг маданий ҳаётида эркин иштирок этиш, санъатдан баҳраманд бўлиш, илмий тараққиётда қатнашиш ва унинг неъматларидан баҳраманд бўлиш ҳуқуқига эгадир.

Қар бир инсон ўзи муаллифи бўлган илмий, адабий ёки бадиий асарлар юзасидан маънавий ва моддий манфаатлари химоя қилиниши хукуқига эгадир.

28-модда

Хар бир инсон Мазкур Декларацияда баён этилган хукуклар ва эркинликлар тўла-тўкис рўёбга чиқадиган ижтимоий ва халқаро тартиб бўлиши хукукига эгадир.

29-модда

Қар бир инсон жамият олдида мажбурият олган, фақат шу тахлитдагина инсон шахси эркин ва тўла-тўкис камол топиши мумкин.

Хар бир инсон ўз хукуқ ва эркинликларининг рўёбга чиқишда шундай чеклашларга мубтало бўлиши мумкинки, булар қонун томонидан белгилаб қўйилиши ҳамда бундан муддао – бошқаларнинг ҳуқуқлари ва эркинликлари зарур даражада тан олиниш ва ҳурмат қилиниши ҳамда ахлоқ-одобнинг адолатли талаблари ижтимоий тартиб ҳамда демократик жамиятдаги бугунги фаровонликнинг адолатли талаблари қондирилган бўлсин.

Ана шу хукук ва эркинликларнинг амалга оширилиши Бирлашган Миллатлар Ташкилоти максадлари ва принципларига сира зид бўлмаслиги керак.

30-модда

Ушбу Декларациясининг бутун рухи бирор бир давлатга, шахслар гурухига ёки алохида шахсларга мазкур Декларацияда баён этилган хукуклар ва эркинликларнинг йўк килинишига қаратилган бирор бир фаолият билан шуғулланиш ёки хатти-ҳаракатлар содир этишга йўл қўйиб беради, деб талқин этилиши мумкин эмас.